

Viết gì cũng không trúng, là trúng

Nói gì cũng không trúng, là trúng

Nghĩ gì cũng không trúng, là trúng

N.H.T.S

NHƯ HUYẾN THIẾN SƯ

NGÓN TAY CHỈ TRẮNG

THƠ

Trực Chỉ Đề Cương

Website:

www.chuavietnam.com

www.pgvn-haitrieuam.com

www.lieulieuduong.org

www.phatphapdaithua.com

**Liều Liều Đường, Đồi Tà Dương, Thôn Lạc Sơn, Xã Phú Sơn Lâm Hà, Lâm Đồng
ĐT. 063.2220809 - 063.3855880**

TỰA

Hiện tượng vạn pháp vốn rỗng không. Nhìn qua tuệ nhãn Phật dạy: Các pháp xưa nay không sanh không diệt, không nhớ không sạch, không thêm không bớt, không một không nhiều, không lớn không nhỏ, không thường không đoạn, vì tự tánh “hữu vi” của nó.

Những vần thơ, không thơ trong tập thơ nhỏ này, dĩ nhiên nó là tác phẩm sản sanh từ ý nghĩ, viết ra, chuyển thành ngôn thuyết. Điều đó có thật, nhưng cái ý nghĩ, cái viết lách thành lời... không có gì “trúng” cả. Vì nó chỉ là NGÓN TAY CHỈ TRẮNG!

Viết tại Liễu Liễu Đường
Đồi Tà Dương - Lạc Sơn Thôn
01/08/2009
NHƯ HUYỄN THIÊN SƯ

Tham Thiền 1

CAO NGUYÊN TỊCH CẢNH

*Triêu du sơn thủy mộ hoàn am
Đạm bạc thô lương bất vọng phan
“Phật sự” tiện nghi tri túc túc
Lâm tuyền tịch cảnh lạc nhàn nhàn
Thị phi bất thiệp như tình sự
Quý tiện vô can tự ngã tâm
Cát đoạn trần duyên ly tứ tướng
Vô tâm đối cảnh thị chơn thiền.*

Đôi Tà Dương, 20/5/2009 (26/4/Kỷ Sửu)

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Dịch : *Sớm chơi rừng suối, tối về am
Đôi bữa cơm rau khỏi ước mong
Biết đủ đơn sơ là đã đủ
Vui nhàn vô sự gọi đầy nhàn
Nhơn gian chớ vướng đa đoan sự
Đạo pháp đừng chen, bận rộn tâm
Cắt đứt duyên trần ly bốn tướng
Dững dưng tâm cảnh khỏi tu thiền.*

Đệ tử Phật, Khất sĩ là thành phần trưởng tử, thường phải tự cảnh tỉnh mình : Từ sớm tối chiều, sống trong vui tươi, trong đạm bạc. Làm Phật sự cũng trong tâm hồn : Biết đủ là đủ, biết nhàn là nhàn. Hoàn cảnh tu hành, môi trường tu hành cố gắng tối đa tránh những gì “đa sự” hại thân, những gì “nhiều nhượng” hại tâm. Việc tương quan trần thế, như đám... tiệc... vui... nhậu... là nguyên nhân của nhiều thứ đau khổ hãy tránh xa buông bỏ !

Tu hành cần loại bỏ bốn thứ chấp, nguyên nhân chánh của sanh tử luân hồi : Chấp NGÃ, chấp NHƠN, chấp CHÚNG SANH, chấp THỌ MỆNH.

Người xem nhẹ ngoại cảnh, khinh thường vật chất họ có “thiền tự sanh, tự phát” khi chưa hề đặt ý nghĩ “Tu thiền” !

Tham Thiên 2

CANH KHUYA TRĂNG SÁNG

(Dạ Nguyệt Băng Tâm)

*Mảnh trăng lơ lửng ấy ai treo ?
Soi sáng rừng đêm lẫn xóm nghèo
Nửa phiến tròn trành theo ngọn suối
Một vầng vành vạnh gắn lưng trời
Nghìn năm sơn thủy luôn thay đổi
Vạn kiếp hơn tâm tiến chữa thôi...!
Tròn khuyết mặc ai rằng đẹp xấu
Mà trăng vẫn sáng, sáng thiên thu !*

Đôi Tà Dương, 04 giờ khuya
Ngày 17/5/2009 (23/4/Kỷ Sửu)

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nhìn ngắm trăng sáng canh khuya là người có hạnh phúc, được thọ dụng Niết bàn từng phần trong cuộc sống. Phải ở trong môi trường và hoàn cảnh thanh thoát thân tâm, người ta mới có thời gian, mới có những phút giây tĩnh lặng để thưởng thức sự trong sáng nhẹ nhàng mát mẻ của trăng sao :

** Ánh trăng lơ lững ấy ai treo ?...*

** Trăng tròn vành vạnh lưng trời...*

** Trăng lung linh trôi theo dòng nước...*

** Trăng sáng khắp rừng đêm...*

** Trăng soi tận xóm nghèo...*

Trăng không hề có khuyết, cho nên trăng đâu dám nhận trăng tròn. Vậy mà đời gọi trăng tròn, trăng khuyết...

Là Thiên sư hay thiên giả, người ta xem đó là... đối tượng thiên !... Vũ trụ sơn xuyên vô thường thay đổi mà trăng vẫn là trăng. Nhân sinh tiến thoái không ngừng, trăng sáng trời xanh trước sau như một.

Trăng của Đại thi hào Nguyễn Du, còn để cho ai đó xẻ làm đôi... bởi mối tình... chia cắt ! Cho nên, trăng phải chịu cảnh nửa in gối chiếc, nửa soi dăm trường !...

Trăng của Như Huyền Thiên Sư là thứ... DẠ NGUYỆT BĂNG TÂM cho nên :

“Tròn khuyết mặc ai rằng đẹp xấu

“Mà trăng vẫn sáng, sáng thiên thu...”

Tham Thiên 3

TRĂNG MỘC LÚC CANH BA

Những tưởng mình ênh ít ngủ thôi

Chẳng ngờ nàng thức sớm hơn tôi !

Gâu gâu chó sủa gà eo óc

Rộn rã canh khuya! Rước chị ... Nga !

Đôi Tà Dương, 01 giờ khuya
Ngày 20/5/2009 (26/4/Kỷ Sửu)

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Lại trăng !

Giới thiệu nhiều về trăng NHTS có một dụng ý rõ ràng : Không phải ai cũng có cơ hội xem trăng, ngắm nhìn trăng, chơi dưới trăng, rồi “Thấy trăng mà thẹn những lời...”

Bài thơ : “Trăng mọc lúc canh ba”, lại cũng là một dụng ý của NHTS. Đó là cái giờ Thiên giả tĩnh lự, tư duy tu sẽ được lọc qua một tâm thanh trí tịnh phong phú nhất !

Ở đây cần lọc bỏ kiến thủ ngôn từ như : “Nàng”, “chị”, “Hằng Nga” ấy. Đó chỉ là thứ sáo ngữ của những thời đại mà dân đen luôn luôn phải uốn gối, khom lưng. Tù trưởng, Lãnh tụ hay nhà vua nói gì... đều... đúng hết, ai cũng phải răm rắp nói theo như vệt... Trăng không phải Hằng Nga vợ Hậu Nghệ... Trăng không phải nàng, càng không phải là chị của ai. Nàng, ả, chị... do hoang tưởng, phát xuất từ chiêm bao của thành phần vua chúa ấy.

Mỗi giờ tịch tĩnh ngắm nhìn trăng, sao, mây, gió... là những giờ phút tâm sự tràn trề. Tâm sự tràn trề về : Tài, sắc, danh, vinh hoa, phú quý, tham vọng không ngừng... thì đó là phiền não, vô minh nguyên nhân sanh mọi... khổ đau... Tâm sự tràn trề : Từ, bi, hỷ, xả. Tràn trề những ý tưởng bố thí, trì giới... Tư duy thế giới vô thường, tứ đại khổ, không, ngũ ấm vô ngã... thì lòng hạ nhiệt, ta nhẹ nhàng, mát mẻ, hạnh phúc... đạo Phật gọi đó là Niết bàn. Nói cách khác, đó là những giờ phút : VĨNG SANH CỰC LẠC !

Tham Thiên 4

THÂN PHẬN BÒ TƠ

(Trí tiểu nhi mưu đại)

Nhìn em họ bảo: rõ bò tơ

Thịt bổ da mềm nhậu bắt mê

Nhác thấy, lưu linh tè nước bọt

Liếc nhau: “Hãy thịt chú bê này”!

TRƯỜNG PHẬT HỌC
2 giờ khuya , ngày 25/5/2009
(02/5/Kỷ Sĩu)

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Người xưa nói : Đức nhỏ mà địa vị cao, trí nhỏ mà mưu sự lớn, phần nhiều sẽ vương phải tai họa. Người trí biết mình biết người, họ không tham cầu địa vị cao, không mưu đồ danh lợi lớn.

Đức Thích Ca ngày xưa, điều kiện thuận lợi có thừa để tham cầu địa vị cao và mưu đồ danh lợi lớn, thế mà Người phải tay bỏ hết, đi tu để làm KHẮT SĨ và Người quyết chọn con đường Khất sĩ để đổi lấy Bồ đề Niết bàn.

Đức nhỏ mà địa vị cao, trí nhỏ mà mưu sự lớn ! Người đệ tử Phật không nên mong muốn ước mơ điều đó. Hãy nhớ mình là ai ! Mất chánh niệm : “Sai một ly, đi một dặm”. Dục vọng biến mình thành: THÂN PHẬN BÒ TỎ, làm con vật hy sinh “thịt bổ da mềm”, làm “mồi” cho bọm nhậu...

Cũng người xưa nói : Tri kỷ tri bỉ thì mới thắng được... Làm Khất sĩ đổi lấy Bồ đề Niết bàn, tấm gương của Phật Thích Ca vẫn còn trong kinh điển...

Người đệ tử Phật xuất gia, tại gia thường xuyên tâm niệm : “Đa dục vi khổ, sanh tử bì lao, từng tham dục khởi, thiếu dục vô vi, thân tâm tự tại. (dục vọng nhiều khổ nhiều, trôi lăn dòng sanh tử, ít muốn biết đủ, hướng vào tịch tĩnh, thân tâm tự tại).

Tham Thiên 5

TẾT ĐOAN NGỘ

*(Sinh nhật Liễu Liễu đường lần thứ 2
Mồng 5 tháng 5 năm Kỷ Sửu)*

Đoan Ngộ lần hai đệ tử thăm

Thầy trò năm Phật võng treo năm

Ngâm nga thi tứ ve hòa nhạc

Dưới bóng thông rừng tợ cảnh tiên !

Đôi Tà Dương, /5/5/ Kỷ Sửu
9 giờ, ngày 28/5/2009

TRỤC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

... Ăn tết ! Mừng tết ! Vui tết !... một vô minh !

Mồng 5 tháng 5 năm Kỷ Sửu... hai vô minh !

Sinh nhật Liễu Liễu Đường lần 2... ba vô minh !

Bài thơ có nhan đề : TẾT ĐOAN NGỌ hoàn toàn là “Tục đế”. Tự nó nói lên rằng nó rất vô minh. Tuy nhiên câu thơ : “Thầy trò năm Phật võng treo năm” thuần chất lượng “Chân đế”. Đó là tiếng sấm rang trời giữa thanh thiên bạch nhật.

Nếu cần lay Phật, năm thầy trò thay phiên lay nhau chơi... vậy mà lay trúng Phật ít nhiều... Bởi vì con người là Phật chất, mà trí tuệ là Phật tánh...

Lay Phật Ngọc thì sao ? Phật Ngọc là ngẫu tượng, một thứ đá... một tác phẩm điêu khắc, con đẻ của một nghệ nhân, điều đó không ai không biết ! Làm sao có Phật chất, Phật tánh trong đá cho được ! Vậy mà người ta đổ xô nhau, chen lấn dâng bạc vàng để được lay !... Do vậy, ngạn ngữ có câu : “Trên đời việc gì cũng có thể xảy ra !...”

Những giờ phút thanh thoi nhẹ nhàng, tâm hồn thơi thới, người ta nhìn ngoại cảnh : Sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp đều vui đẹp.

Có thơ rằng :

“Người vui ngoại cảnh buồn sao được

“Nhạc trôi ngày đêm... tí tí te” ...

Tham Thiên 6

Đoan Ngọ ẶN ẶP
(Sinh nhật Liễu Liễu đường lần thứ 2
Mồng 5 tháng 5 năm Kỷ Sửu)

*Thân già báo hiệu ở nơi tôi
Ặn Ặp không ngon rõ lắm rồi !
Tóc bạc răng long chân lỏng gối
Vô thường hiển hiện chẳng dung ai !*

*Vô thường hiển hiện chẳng dung ai !
Nặng nhọc bước đi, kém mắt tai !
Nội tạng suy hao người yếu ốm
Thân bèo sông nước lững lờ trôi...*

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ăn bắp không ngon là một đối tượng thiền, Thiền giả nắm ngay cái nhứt thốn óc của cái răng long, coi đó là một hèo trời giáng, cảnh cáo cái tấm thân già...

Chưa hết ! Nếu nhạy bén tư duy, còn thấy những nguy cơ báo hiệu sắp sửa hoành hành cái ngũ ấm thân hoàn toàn vô chủ, qua biểu hiện : tóc bạc, da mồi, mắt lờ, tai điếc, nội tạng suy hao, vóc hình gầy yếu, xác thân nặng nhọc, gối lỏng, lưng còng, tay chân run rẩy, ăn uống không ngon... bất lực trước khó khăn, bệ rạc trước uy hùng...

Thân già biểu hiện vô thường. Vô thường thúc đẩy tăng trưởng thân già, kết quả thành LÃO KHỔ... rồi... TỬ KHỔ...!

Đời là dòng sông, nguồn nước trôi chảy không có lúc thôi dừng... kiếp sống đời người chẳng khác thân bèo... bao quản nước sa ! “Lên đênh đâu nữa cũng là...”

Tham Thiên 7

Đoan Ngọ ĂN BÁNH XÈO

*(Sinh nhật Liễu Liễu đường lần thứ 2
Mồng 5 tháng 5 năm Kỷ Sửu)*

Bánh xèo vụng khéo chẳng nên chê

Lúc đói ăn vào tự nó mê

Khách sáo ởng eo teo cái bụng !

Thế thì ngon dở nhớ đừng phê !

Đôi Tà Dương, /5/5/ Kỷ Sửu
15 giờ, ngày 28/5/2009

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ăn, mặc, ở, ngủ, i...a là những nhu cầu thiết thân cho cuộc sống, nói cách trung thực hơn, chúng là sự sống. Vì vậy, chúng là chất liệu sản sinh ra NGŨ DỤC.

Một Thiền sư, một Thiền giả, bữa tiệc vui ĂN BÁNH XÈO cũng là một đối tượng THIỀN. Đói mới ăn, thức ăn không ngon cũng rất ngon. Không đói mà ăn, thức ăn dù ngon mấy, thức ăn của vua... cũng không ngon được. Điều đó ai cũng biết...

Người tu Phật, có học Phật đều biết : Xưa kia có lần Phật ăn thực phẩm của ngựa, thí chủ bớt phần ăn của ngựa để... cúng dường...

Khất thực thì : Sang hèn, giàu nghèo ai cúng cũng hoan hỷ nhận với tâm bình đẳng không móng khởi niệm khen chê... ngon dở... Đó là giáo lý “Tam thường bất tức... thiếu dục đạo nhưn” của đạo Phật.

Chưa hết ! Một tu sĩ có học thật, tu thật, trong lúc ăn : ăn sáng, ăn trưa... khi ăn còn ứng dụng NGŨ QUÁN, tỉ mỉ sâu sắc gấp mấy lần “ăn bánh xèo”

Ăn bánh xèo, đối tượng thiền ở đây chỉ có :

- ❖ “Chẳng nên chê”
- ❖ “Nhớ đừng phê”

Thiền cỡ đó ! Không biết có được gọi “SỞ THIỀN” chưa ?

Mạnh ai xin tự nghiệm... tự thiền lấy...

Tham Thiên 8

TRÀ DƯ TỰ TẾU*

*Mình chơi theo kiểu của mình đi
Tìm bạn thâm giao có dễ gì
Mỗi mặt mỗi người riêng mỗi ý
Thôi đừng nghĩ ngợi lắm mà chi !*

Đôi Tà Dương/6/5/ Kỷ Sửu
5 giờ, ngày 29/5/2009

* Cười Tếu = Cười tiếu, cười nhạo...

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Những văn từ sau tiệc “trà dư”, những ngôn ngữ sau cơn “tửu hậu” nghe như có vị gì... chua chua... chát chát !...

TRÀ DƯ TỰ TẾU dường như phưởng phất cái hương vị một phần tự thán, một nửa tự trào...

CHƠI ! “Chơi theo kiểu của mình”. Tự biết người khác mình không ai thích ! Không ai thích mình, đương nhiên là phải “ĐỘC HÀNH ĐỘC BỘ...”

Bạn thâm giao hẳn nhiên, khó có. Bởi vì : “Họa hổ họa bì nan họa cốt, tri nhân tri diện bất tri tâm”!

Đối diện, đối thoại tay bắt mặt mừng ở nơi nào, xứ nào, đâu đâu cũng có thể xảy ra cung cách “lịch sự” ấy. Nhưng tâm ý thì cách xa muôn trùng sông núi ! Do vậy :

Nói gì cũng không trúng mà trúng

Viết gì cũng trúng mà không trúng

Nghĩ gì cũng trúng, nghĩ gì cũng không trúng.

Thế cho nên buông bỏ... xả ly đừng nghĩ ngợi nhiều. Nghĩ ngợi nhiều tự rước lấy TRẦN SA HOẶC, tự lỗ lã... mà thôi...!

Tham Thiên 9

THUA ...

*Vô minh nó đã thắng ta rồi
Vọng tưởng còn nguyên sức mỗn thôi !
Sự nghiệp phù vân theo gió bão
Tiền trình? Ôi biết phải về đâu ?*

Đôi Tà Dương, 13 giờ, 31/5/2009
Mùng 8 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đã học Phật, tu Phật rồi mà cũng còn đề cập “THUA, THẮNG” ư ?

Có ! Phật đã dạy. Chiến thắng ngàn quân địch không bằng tự thắng mình ! Tự thắng mình là chiến công oanh liệt nhất (Kinh Pháp cú).

Ở đạo Phật, sự nghiệp lớn cỡ nào ! Chùa, Thiền viện, Tu viện, Học viện xây bao nhiêu cảnh, địa vị, chức danh... tối cao : Đại lão Hòa thượng... đi nữa mà “vọng tưởng còn nguyên”, vọng tưởng còn nguyên, đồng nghĩa vô minh còn nguyên, vô minh còn nguyên đồng nghĩa : THAM, SÂN, SI còn nguyên !

Với đạo Phật, tuổi hay thọ chỉ là hý luận. Sự nghiệp chùa chiền nhiều, kể cả tạo tượng to, đúc chuông lớn... người trí xem đó là... thứ phù vân mây nổi... hợp tan ở lưng trời...

Quan trọng là cái thân già “Đại lão” này không... biết, không... lường, không.. tính, không định hướng : NÓ SẼ VỀ ĐÂU ! ? THUA... là cái đó !

Tham Thiên 10

AN LẠC

*Tri túc đi! rồi sẽ được vui !
Vui tâm vui cảnh lẫn vui người
Trời mây non nước luôn trinh bạch
Đón rước mời ai thích thanh thời !*

Đôi Tà Dương, 05 giờ, 01/6/2009
Mùng 9 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

LẠC là vui. Vui mà lúc sanh, lúc diệt, khi được, khi mất, vui như vậy chưa “AN”. Vui thường xuyên, vui liên tục, ít khi bị mất, gọi đó là AN LẠC. Vui hoàn toàn, vui trọn vẹn : Vui tâm, vui cảnh lẫn vui đời, vui trời lặng lẽ vui trăng sáng, vui bóng thông rừng vui tự vui...

Vui không còn xen lẫn khổ, vui tột vui... Cực lạc là đây ! Đó là Cực lạc, không cần mua vé máy bay để bay qua... “Tây phương” !

Muốn được AN LẠC như CỰC LẠC. Bước một, phải học tập TRI TỨC. Muốn tri tức phải học tập buông bỏ ĐA DỤC. Người nhiều dục vọng, không tự chế ngự được, gọi là TU để rồi cúng bái, cầu nguyện, van xin... Phật không thể giúp được gì !

Trời mây non nước... nói chung là vũ trụ thiên nhiên, tự tánh vạn pháp, tự tánh trời mây non nước, vũ trụ thiên nhiên, trong ấy không hề có khổ, trong ấy không có bất cứ một nguyên nhân nào và một động lực nào gắn ghép... bắt ai đó phải khổ.

Trái lại ! Ai muốn AN LẠC, ai muốn thanh thoi trời mây non nước, vũ trụ thiên nhiên : Xin mời ! Mời... không hạn chế !...

Tham Thiên 11

DỤC VỌNG ?

Dục vọng là mi? Mi thứ chi ?

Mi ngừng hủy diệt kiếp người đi !

Mi gây tan tác đời trong trắng

Người chết còn mi ? Mi được gì ?

Đôi Tà Dương

06 giờ 01/6/2009 (9-5- Kỷ Sửu)

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

“DỤC VỌNG” là “Mi” mi thứ chi ?

“Mi” là cụ thể hóa một tác dụng vô hình mà cực kỳ nguy hiểm cho kiếp sống con người.

DỤC VỌNG tác dụng vào thọ uẩn và tướng uẩn biểu hiện qua thức uẩn. Thức uẩn tác dụng vào thân khẩu ý biểu hiện cụ thể qua thập ác nghiệp của con người. Thế cho nên, dục vọng chỉ có thiền định mới biết nguồn gốc, xuất xứ của chúng.

Dục vọng tên khác của vô minh. Vô minh biểu hiện qua tam độc : THAM, SÂN, SI. Tham, sân, si không có tự thể. Huyền Giác Thiền sư cho biết : “Tam độc thủy bào hư xuất một” ví chúng như bong bóng nước của trận mưa to...

Thật tánh của vô minh là Phật tánh, vậy thì thật tánh của dục vọng càng không có gì...

Vậy mà DỤC VỌNG hủy diệt kiếp người ư ? Không ! Đời chết “còn Mi” ? Không.

Dục vọng không có thật ! Mê thì dục vọng hiển. Tỉnh thì không tìm có dục vọng, nhất là chư Phật mười phương !

Tham Thiên 12

ĐỐN GẬY

*Tuổi đời được đã tám mươi hai
Đốn gậy rừng xa thử sức “trai”
Thi hứng trào tuôn chân vững bước
Già “chơi” cách ấy khó tìm ai !*

Đôi Tà Dương,
12 giờ trưa, ngày 01/6/2009
Mùng 9 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Tuổi tác, già trẻ, tháng năm, giờ ngày... với Thiền sư chỉ là hí luận. Nếu là một Thiền giả có đờm thắm tương chao, họ sẽ “thanh lọc” ngay : Đây chỉ là “lộng thơ” với hậu ý bởn cợt mà thôi. Ý tứ, ngôn từ hoàn toàn “tục đế”.

Bài thơ ĐỐN GẬY nội dung không tương quan gì với ngôn từ, với ý tưởng : Phật... Phật... Trời... Trời... như những người thích lễ bái cầu xin muốn... Nhưng vừa nghe qua nó vẫn là một đối tượng thiền của vị Thiền sư không rời chánh quán niệm !

Thiền sư không rời chánh quán niệm nghe qua biết ngay đó là thứ thơ tục đế, tự trào lộng với mình và cũng muốn gởi gắm đến những ông bạn “già” mà “trai” chịu chơi ấy !

“CHƠI” ! Lại cũng là một đối tượng thiền. Chơi của người trí... khác ! Chơi của người vô trí... khác ! Bậc Thánh nhân có cách CHƠI... Chơi mà là TIÊN... Chơi để... thành Phật. đó là điều có thật, đã có, đang có và sẽ có !

Làm chơi... Ăn chơi... sống chơi... tu chơi... đau bệnh mà khó chịu mua thuốc uống chơi... thuốc uống không lành... chết chơi !!!

CHƠI...tất cả...bởi lẽ: Có gì quan trọng lắm đâu !

Tham Thiên 13

TRÔNG XA !

Hạt nhân, nguyên tử một mà hai

Khoa học văn minh đấu trí tài

“Phục vụ hòa bình” nguyên tử lực !

Nên cười? Nên khóc? Hỏi tương lai ? !

Đôi Tà Dương
07 giờ, ngày 02/6/2009
Mùng 10 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đề bài thơ : TRÔNG XA lại cũng một đối tượng thiên, lại cũng biết chơi... nói chơi... làm thơ... chơi...

Bởi vì cái từ “nguyên tử”, các nhà bác học đã đặt ra chưa chứa đựng hết nghĩa đúng mức những điều mà họ muốn... “mô tả”. Do vậy, sau đó đẻ ra cái từ “hạt nhân”, rồi “hạt cơ bản”... rồi... rồi... và chưa biết cuối cùng sẽ gọi bằng... gì... cho... đúng !

Cái thứ mà chỉ nổ một cái ì ùng... thôi, chết cả trăm nghìn người như chơi ! Đó là nguyên tử cách đây hơn năm mươi năm. Nguyên tử, hạt nhân thời đại 2010 trở đi, nếu xảy ra một tiếng ì ùng... có thể chết gấp bao nhiêu lần, điều đó chưa ai lường chính xác được, nhưng chắc chắn là nhiều...

Vậy mà những nhà lãnh đạo, cầm quyền các quốc gia trên thế giới ngày nay, cạnh tranh nhau chế bom “hạt nhân” “nguyên tử” để phục vụ “hòa bình”, vậy mà nghe được, thế thì chỉ còn có cách thoải mái nhất : Ai muốn cười thì cười, ai muốn khóc thì khóc... theo cái tùy hỷ của lòng mình ! Chứ : “Nói gì cũng không trúng là trúng” ấy mà !

Tham Thiên 14

RẮN !

Đô la tỷ tỷ có gì hay ?

Sống ở không an chết tại mày !

Nếu biết tài danh là rắn độc

Đời ta đâu vương cảnh như nay !

Đôi Tà Dương
08 giờ, ngày 02/6/2009
Mùng 10 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

RẮN ví với Dollar. Đô la ví như rắn. Đây lại cũng là đối tượng thiền, cho người đệ tử Phật quán chiếu, tu duy.

Không hề biết đô la, chưa từng có đô la tức là nghèo. Nghèo là cực là khổ. Vậy mà :

“Đô la tử tử có gì hay

“Sống ở không an chết tại mày...”

Đó là một đối tượng thiền tiếp cận tư duy quán chiếu. Nén nhớ “tư duy quán chiếu” tức là tu thiền, hành thiền... đó ! Và, cuối cùng tự ta đúc kết thành quả của thiền...

“Tài danh là rắn độc” lại cũng một đối tượng thiền nữa... “ĐỜI TA ? Đời ta là ai ? Lại cũng một đối tượng thiền...! Bởi vì :

“Giám đốc công ty hay... tổng thống !

“Sa cơ SỰ TỬ khác chi NAI”

Là đệ tử Phật phải linh hoạt, khai thác “đối tượng” thiền ở mọi chốn, mọi nơi... tất cả môi trường, hoàn cảnh.

Hãy đúc kết thiền bằng nhận thức, bằng TRÍ TUỆ do thiền !

Tham Thiên 15

NÍN !

*Con ơi! Đừng khóc nữa chi !
Nhìn bầu sữa mẹ thua gì bưởi thanh*
Con dù tức tối đành hanh
Mẹ đem vú cả lấp cành môm con !
Rồi con kiệt sức mỗi mòn !
Khi con thức giấc chỉ còn màn đêm !*

Đôi Tà Dương,
09 giờ, ngày 02/6/2009
Mùng 10 tháng 5 Kỷ Sửu

* Bưởi thanh : Trái bưởi “Thanh trà” là một loại đặc sản của miền trung

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nín là nhan đề bài thơ mà cũng là một đối tượng thiền xã hội, tục đế. Thiền xã hội, thiền tục đế, cũng gọi THẾ GIAN THIÊN. Nên nhớ : “Tục đế, chơn đế”, “Hữu vi, vô vi”, “Thế gian, xuất thế gian” là những phạm trù đối đãi của cuộc đời. Thế cho nên Thiền sư, Thiền giả vừa nghe là đã hiểu ngay, đây là tác giả muốn hướng dẫn giới thiệu THẾ GIAN THIÊN.

Ở đời, thực tế có những chuyện tốt đáng phải nói, nhưng mà không phải muốn nói là được. Có những điều không tốt, không đúng, không phải, cũng không phải lúc nào muốn là được. Đó là chuyện thế thái nhân tình. Nếu là lệnh của làng nước, quan vua thì còn phải thận trọng hơn nhiều ! Bởi vì, công bình liêm chính có, thì không công bình, không liêm chính cũng có. Thế cho nên NÓI... cũng có thể là đối tượng thiền, mà NÍN lại cũng là đối tượng thiền. Thiền để xử trí những trường hợp sự thật, lẽ phải không đem ra dùng được, không nói lên được. tục ngữ dân gian gọi nôm na là **CẢ VÚ LẤP MIỆNG EM**, ấy.

“Rồi con kiệt sức mỗi mòn !

“Khi con thức giấc chỉ còn màn đêm”

Phải quấy, tốt xấu, thiện ác, đúng sai... đều đã... trôi... qua !

Tham Thiền 16

LY NGÔN

*Tôi biết hết, giờ đây như chẳng biết
Một là mười, mười là vô lượng chẳng ngoài nhau !
Lắm kẻ cho tôi khéo vẽ chuyện tầm phào...
Xin cam nhận: trải sáu mươi ba năm sau tôi mới biết...
Người ta nói Địa cầu to lớn lắm
Hiểu rõ ra: Quả đất tí tì tì ti ...
Cái lớn kia, do nhồi cục cái nhỏ này !
Nhiều cái nhỏ, hợp chung thành cái lớn ...
Học đạo Phật, lý duyên sanh là thế ấy
Một trong nhiều, nhiều của một tự dung nhau
Ta đã nghe và thật chứng rõ ràng !
Thấy biết hết, mà nói gì đều không trúng.*

Đôi Tà Dương
07 giờ, ngày 03/6/2009
11 tháng 5 năm Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ly ngôn có nghĩa : Ngôn ngữ diễn đạt dù khéo léo cách mấy cũng không đúng ! “Ý tại ngôn ngoại” ! Thiền còn sâu sắc mầu nhiệm hơn nhiều !

Để hiểu những sự kiện “ly ngôn” người đệ tử Phật phải học Phật, tu theo giáo lý Phật bằng cách THIỀN ĐỊNH. Thiền định gọi đơn giản : TU THIỀN phải định, trí tuệ mới có cơ hội “bùng nổ”, mới bừng sáng tột đỉnh cao.

Nguồn giáo lý : Một nhiều, lớn nhỏ, sắc không, không sắc, ngã vô ngã, nhơn vô nhơn, vô chúng sanh, vô thọ giả... Đó là một số giáo lý tiêu biểu trong nguồn giáo lý vi diệu LY NGÔN. Học phải đi đôi với hành : Tu tập THIỀN ĐỊNH, mới thể nhập nguồn giáo lý thậm thâm ấy. Ngoài ra, không có cách nào làm cho ai hiểu đúng được !

Chỉ có người thật chứng, tự biết. Thấy biết hết mà nói gì, nói cách nào để cho người khác nghe biết... đều không trúng. LY NGÔN là vậy.

Chỉ có người uống trà mới biết đúng hương vị của tách trà nghi ngút khói...

Đệ tử Phật phải tập sống ở môi trường tịch tĩnh để phát triển cách tư duy. Đó là con đường duy nhất chư Phật đã vào đến Niết bàn...!

Tham Thiên 17

CHƠI RỪNG

Đôi thông mây trắng trời xanh ngắt

Một mảnh lòng son gửi gió ngàn

Lặng lẽ tâm không lòng cảnh tịch

Trần gian Tịnh thổ^{} (độ) khỏi tâm phương!*

Đôi Tà Dương
16 giờ, ngày 11/6/2009
19 tháng 5 năm Kỷ Sửu

* Tục truyền, cõi Cực lạc Tịnh thổ ở vào phương hướng mặt trời lặn, tức phương tây mới có, các phương khác không có Tịnh thổ.

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Thiền sư có một tâm hồn gần giống như các Thi sĩ. Thi sĩ dồi dào về tưởng tượng, phong phú về tư duy, nhưng thường thì họ tư duy tưởng tượng về sự vật hiện tượng thế gian.

Người xuất gia giàu tưởng tượng, phong phú tư duy về đạo tâm, đạo hạnh, đạo giác ngộ, đạo giải thoát, gọi đó là THIÊN SƯ ! Phật tử tại gia có nhiều đạo đức, tư duy về giác ngộ, giải thoát gọi là THIÊN GIẢ. Nếu nội lực, đạo lực đáng bậc thầy thì gọi THIÊN SƯ cũng chẳng có sao !

Thơ nhan đề CHƠI RỪNG, với người giàu quán chiếu, phong phú tư duy, thì đây là đối tượng thiền cho họ “tham” và “quán” !

“Tức ý vong duyên, bất dữ chư trần tác đối

“Tâm không cảnh tịch, chỉ vị cửu trệ bất thông”

“Phật hiệu DI ĐÀ, pháp giới tàng thân tùy xứ
hiện

“Quốc danh CỰC LẠC, tịch quang chơn cảnh
cá trung huyền”

Tham và quán nguồn giáo lý tối thượng thừa ấy, trí tuệ sẽ bùng nổ và rực rỡ hào quang !

Tham Thiên 18

KHÔNG CHẮC CỦA TA

(tài thuộc ngũ gia)

THỌ THỊ KHỔ

*Của thuộc năm nhà ít kẻ tin
Những luôn hoài bảo của riêng mình
Phong ba bất trắc ai lường trước ! ?
Sớm tụ chiều tan nhất đán không !*

Đôi Tà Dương, ngày 12/6/2009
20 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Nhất thiết hữu vi pháp như mộng, huyễn, bào, ảnh, lộ, như dương diệm, như càn thất bà thành, như thủy trung nguyệt, như cảnh trung tượng... Thế thì có cái gì chắc đâu mà chắc của ta.

Nhận thức như vậy, gọi đó là “THAM”.

Tư duy quán chiếu, tức soi rọi, đánh giá ý kinh, lời Phật, rồi đúc kết, nhận định bằng trí tuệ của chính mình, thường ở trong môi trường tịch tĩnh vận dụng liên tục, tư duy quán chiếu ở trạng thái “TĨNH LỰ” gọi đó là “THIÊN”.

“KHÔNG CHẮC CỦA TA” nhan đề ấy là một đối tượng thiên. Với một thiên sư đa trí tuệ, người ta nhận nó ra vô tận đối tượng... thiên mãi, thiên hoài không bao giờ hết !...

Sự nghiệp, tài sản thuộc năm nhà là điều có thật. Đó là người thật việc thật ở đời... Năm nhà có thể hủy diệt tiêu tan sự nghiệp : 1) Thiên tai. 2) Giặc cướp. 3) Hỏa hoạn. 4) Con hư. 5) Bị tịch biên.

Thiền sâu, thấy biết rõ sự vô thường của pháp Hữu vi, người đệ tử Phật tu học : “Tri huyễn tức ly, ly huyễn tức giác”, lần lần cuộc sống an lạc, với tâm hồn mở rộng thênh thang...

Tham Thiên 19

THỌ !

BẤT TÌNH QUÁN

*Thọ cao hơn Phật sướng chi đâu
Một mảnh hình khô mấy nỗi sầu
Vóc yếu chân xiêu tai mắt loạn
Lỡ mà trăm tuổi khổ càng lâu !*

Đôi Tà Dương, ngày 13/6/2009
21 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

THỌ ? Thế nào được gọi là thọ ? Thế nào là chưa thọ ? Thế nào là yếu ? Dựa trên cỡ tuổi để rồi áp đặt định nghĩa thọ yếu, điều này Nho gia, Khổng giáo áp đặt qua loa : Tam thập nhi lập, tứ thập nhi bất hoặc, ngũ thập tri thiên mệnh... Rồi Lão nhiêu, Lão hạn, Lão điệt, Lão mạo... trăm tuổi gọi là Kỳ hy. Với đạo Phật, lối sắp xếp đơn sơ, áp đặt ước chừng ấy chỉ là hí luận !

Dưới cái nhìn của những người đạt đạo nhận rõ chân lý vũ trụ, các ngài không đặt vấn đề thọ yếu có một vị trí đáng quan tâm cần bàn bạc. Vì điều đó vượt khỏi tầm phán đoán, ngoài vòng chủ động điều khiển của con người. Nó là chân lý của vũ trụ, con người khôn hồn thì tùy thuận nó mà sống, lợi dụng nó để mà an lạc được chút nào... vậy thôi ! Hãy lợi dụng dòng nước, ánh sáng, gió...

Đối với nhãn quang của Phật giáo, sống lâu không hẳn được gọi là PHÚC. Không thọ không hẳn VÔ PHÚC. Do vậy : “Nói gì cũng không trúng là trúng” !

Nói gần nói xa không qua nói thật. Tác giả bài thơ THỌ rất sợ mình đạt đến chữ KỶ HY. Được chữ Kỳ hy, tức là cao hơn Phật đến những hai mươi năm. Ngán chết ! Ngán chết !

Tham Thiên 20

TÌNH THƯƠNG RƠI RỚT

VÔ THƯỜNG QUÁN

Xót thay! Phận mỏng tấm thân già !

Con trẻ vui gần giận lánh xa

Tôi bữa: cơm canh rau lổn ngổn

Mềm thì nuốt bướng cứng phun phèo !

Đôi Tà Dương, ngày 14/6/2009
22 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Thiền có xuất thế gian thiền. Có thế gian thiền.

Trên bước đường tu, người đệ tử Phật có lúc dùng XUẤT THẾ GIAN THIỀN, có lúc ứng dụng THẾ GIAN THIỀN, điều đó không có gì sai trái...

Xuất thế gian thiền, đỉnh cao cứu cánh : Thành Phật.

Thế gian thiền, gạn lọc hóa giải nhiều sâu muộn ưu tư... góp nhặt an lạc, xây đắp Niết bàn, kiến lập Tịnh độ.

TÌNH THƯƠNG RƠI RỚT là đối tượng THẾ GIAN THIỀN. Thiền để : Gạn lọc, hóa giải phiền muộn ưu tư.

* Tự xét mình “phận mỏng” hay “phận dày”. Phận mỏng = bạc phước, phận không mỏng tức là đại phước. Tình thương rơi rớt đối tượng thiền của ai phận mỏng... xét mình phận mỏng thì đành chấp nhận... vậy... Nếu đau khổ chỉ càng thêm khổ !...

Tu thiền : “XẢ” “LY” “NGŨ UẨN VÔ NGÃ”... có an lạc ngay lúc xảy ra “tỉnh thức” !...

Tham Thiên 21

“TÔI” và “TA”

*Tên tôi không có trong tôi
Không gian sao có chỗ ngồi dành cho !
Hỏi mi giống loại là chi ?
Mà mong chỗ đứng nơi ngồi không gian ?
Không gian gấm đáng ngỡ ngàng !
Cách ly vật sắc không gian là gì ?
Thời gian: Ý niệm huyền hư !
Tách rời sanh trưởng còn chi tháng ngày
Không gian không chỗ dung tôi
Thời gian viễn tưởng của người mộng mê !
Nói gì? Nói với ai đây?
Thôi thì, mình viết mình chơi với mình !
Mặc ai xem đở xem đen
Xem hồng xem lục tùy mang kính màu
Viết chi? Viết để làm gì ?
Không gian ai nghĩ? Thời gian ai màng ?
“Tôi” “ta” là cái... chi... chi...?*

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

TÔI và TA không là gì cả. Đây là một đối tượng XUẤT THẾ GIAN thiên.

Tên họ, chỉ là ngôn thuyết, văn tự giả lập do con người !...tất cả hiện tượng vạn pháp cũng đều không có tên như vậy.

Theo giáo lý đạo Phật, con người chẳng có gì là người, mà chỉ có thể tạm gọi SÁC THỦ THỨ...

Tên họ chỉ là ngôn thuyết, văn tự giả đặt, mà văn tự ngôn thuyết chỉ là Văn... Cú... Danh...

Vật chất không có, vì do duyên hợp

Không gian không có, nếu cách ly vật chất.

Thời gian không có, nếu tách rời năm tháng, cũ mới, trẻ già...

Tất cả hiện tượng vạn hữu, không tự nó để sanh ra nó. Thế cho nên : TÔI không có. TA không có. Tên họ không có. Vật chất không có. Không gian không có. Thời gian không có...

Tất cả pháp như huyễn, như mộng, như bào, như ảnh, như lộ, như điện... Tất cả đều là VÔ NGÃ.

Tham Thiên 22

VỐN VẬY

(諸法從本來,常自寂滅相)

Các pháp từ xưa nay, tánh tướng thường vắng lặng

*Trăng sáng trời trong mây lại qua
Nghìn sao lấp lánh dải thiên hà
Tà Dương* cô tịch thông im phắc !
Mờ nhạt canh khuya chiếc bóng ai ?*

Dưới ánh trăng khuya
Ngày 10/7/2009
18 tháng 5 năm Kỷ Sửu

* Tên đôi thông

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Hiện tượng vạn pháp nghìn sai muôn khác, trời mây trắng nước... thảo mộc tùng lâm và nhân loại... cho đến côn trùng... cùng có chung tự tánh : Tự nó vẫn vậy.

Kinh Vô Lượng Nghĩa, đức Phật bảo Bồ tát Đại Huệ :

Này Đại Huệ,

- Về con người : Sanh như vậy, lão như vậy, bệnh như vậy và tử như vậy... Đừng sanh tâm thắc mắc !...

- Về vạn vật : Sanh như vậy, trụ như vậy, dị như vậy và diệt như vậy... Đừng sanh tâm thắc mắc !...

- Về vũ trụ : Thành như vậy, trụ như vậy, hoại như vậy và không như vậy... Đừng sanh tâm thắc mắc !...

Kinh Diệu Pháp Liên Hoa, đức Phật bảo : Này, Xá Lợi Phất, các pháp : Thể như vậy, dụng như vậy, tánh như vậy, tướng như vậy, tác như vậy, nhơn như vậy, duyên như vậy, quả như vậy, báo như vậy... và từ đầu tới cuối tự nó VỐN VẬY !... Đệ tử Phật nên TU HẠNH : “Đừng sanh tâm thắc mắc” ! Vì các pháp VỐN VẬY ! Gọi là TU SĨ chỉ cần TÙY THUẬN PHÁP TÁNH. Chỉ cần XỨNG TÁNH KHỞI TU. Không sanh tâm thêm bớt, không sanh tâm thắc mắc ! Được như thế Như Lai gọi đó là : NGƯỜI TU GIỎI... lắm rồi !

Tham Thiên 23

HƠN THUA

Lý luận hơn người cũng lắm khi !

Thua người xảo ngụy đã hề chi ?

Hơn thua tìm lại không vang bóng...

Xuân đến thu đi một tiếng “Rôi”

Trường Phật Học, ngày 03/7/2009
11 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

HƠN THUA là một đối tượng thiền thiết cận trong cuộc sống thường nhật của tất cả người con Phật.

HƠN ! Đáng mừng ! Hãnh diện !

THUA ! Buồn ! Mặc cảm tự ti !

Đó là hai thái cực thường sanh khởi nơi tâm ý của con người bình thường. Giá trị của con người, cái đích thực của đạo giải thoát, giác ngộ không căn cứ ở HƠN THUA đơn giản !

Thiền giả, Thiền sư luôn luôn tỉnh thức :

HƠN ! Hơn cái gì ? Hơn ai ? Hơn để được cái chi ?

THUA ! Thua ai ? Thua việc gì ? Tại, bị, do, bởi, ở hoàn cảnh, môi trường nào thua !

Thế cho nên với Thiền sư, Thiền giả đề cao cảnh giác về việc hơn thua trong bình nhật. Thua người xảo ngụy, thua bọn sát nhân, cần thua nên thua...

Hơn trí tuệ, hơn thiếu dục tri túc, hơn an lạc hạnh phúc, hơn giác ngộ giải thoát... Đó là cái hơn nên hơn, cần hơn để được thành tựu trọn vẹn lý tưởng và mục đích của người con Phật !

Hơn thua trong hung ác, trong chém giết, mấy giây... hậu quả : Một mạng chết... “Rồi” một kẻ... ở tù... “Rồi” gia đình...

Tham Thiên 24

KIỆP NHÂN SINH

Uy cao hơn Phật để rồi coi !

Danh vị giàu sang rốt cũng toi !

Suốt kiếp tay sai ăn... ngủ... ỉ... a !

Ưu bi sâu nộ tợ con thoi !

Đôi Tà Dương
21 giờ, ngày 14/7/2009
22 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Đệ tử Phật mà có “Uy” đã nói lên sự sai trái từ căn bản. Vậy mà thời nay, thế kỷ 21 có không ít tu sĩ Phật giáo hả hê thỏa mãn cái uy của mình trong bản đạo, bản môn, thậm chí có uy trong xã hội...

Phật vốn là KHẮT SĨ, kể từ ngày rời bỏ vương cung cho đến khi thành Phật, rồi đến lúc tịch diệt tại rừng Ta la song thọ vẫn là KHẮT SĨ.

Đệ tử Phật mà có “Uy”, vừa nghe, người trí biết cái ông ấy là người thế nào rồi !

Ai cũng biết ! Thành Phật, có được Bồ đề, Niết bàn Vô thượng, do Hoàng tử bỏ hết “Uy”, bỏ giàu sang, bỏ danh vị, bỏ quốc thành thê tử... mà được quả Vô Thượng Chánh Biến Tri Giác ấy.

Tu sĩ đệ tử Phật ngày nay là những hạng người gì mà “uy cao hơn Phật”?

Uy cao hơn Phật để vào luôn ra cúi với ai đây ? Làm tay sai cho ai đây ? Cho ăn mặc ở ngủ ỉ..a... vậy là bằng lòng lắm rồi sao ? Sống trong ưu bi sầu khổ, giận dữ, u mê mà cam tâm vui... nhận được ư...?

Người tu sĩ thường xuyên nên tự hỏi : Ta là ai ? Ta còn là xuất gia con Phật nữa không ? Hiện tại ta đang làm gì...?

Tham Thiên 25

GỖ TỐT TRÔI SÔNG

*Khất sĩ⁽¹⁾ chơn nhưn giữ đạo nhà
Quyết lòng phá ác diệt quân ma⁽¹⁾
Nhìn sâu ! vạn pháp như hoa đốm
Giải thoát tam vô⁽²⁾ cửa bước qua !*

Đôi Tà Dương, ngày 17/7/2009
25 tháng 5 Kỷ Sửu

⁽¹⁾ Thầy Tỳ kheo gồm có các nghĩa: a)Khất sĩ – b) Bồ ma – c) Phá ác

⁽²⁾ Tam vô = Tam giải thoát môn: a) Không – b) Vô tướng – c) Vô nguyện

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Hồi tại thế, Phật dạy các đệ tử KHẮT SĨ nên tự ví mình như khúc gỗ trôi sông. Gỗ tốt từ thượng nguồn theo dòng sông trôi đến biển phải có đủ 6 điều kiện tốt, thuận lợi sau đây :

- 1) Phải thẳng dòng trôi
- 2) Không vướng mắc hai bên bờ
- 3) Không tấp vào cồn bãi
- 4) Không bị người vớt
- 5) Không sa vào dòng nước xoáy quanh
- 6) Không ruỗng mục từ trong thân mục ra

Có được 6 điều ấy, gỗ tốt sẽ trôi thẳng đến đại dương. Người Khất sĩ tốt, quyết định sẽ đến được đại dương Niết bàn.

Dưới đây là những điều kiện tốt, thuận lợi cho người KHẮT SĨ tốt :

- 1) Làm Khất sĩ, không đua đòi “SĨ” nào khác
- 2) Không tạo sự nghiệp thế gian, không nhận lãnh chức tước, địa vị...
- 3) Không quên sơ tâm, chạy theo “quy y” thiên, thần... vật... khác !
- 4) Không bán rẻ linh hồn để kẻ khác mua... chuộc...
- 5) Giữ vững lý tưởng, lập trường, tôn chỉ... không vì lợi trước mắt... thay giáo, đổi tông...
- 6) Tinh tấn đến cùng, đừng để suy thoái : Đạo tâm, đạo lực, đạo hạnh, đạo đức... Đừng để quên hết lời Phật, ý kinh... để rồi phản thầy, hại bạn...

Hãy là... gỗ tốt cũng như nên là... KHẮT SĨ tốt... !

Tham Thiên 26

GỖ MỤC TRÔI SÔNG

Đức mỏng ngôi cao chẳng dễ dàu !

Tài hèn uy lớn khổ thêm sâu !

Sơ tâm quên lãng..., mưu quyền vị

Đạo đổi nên danh lịch hướng trôi !

Đôi Tà Dương, ngày 16/7/2009
24 tháng 5 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Gỗ tốt trôi sông ra đến biển cả. Khất sĩ tốt một lòng tu quyết đến được Niết bàn. Đó là lời Phật đã định dạy bảo !

Cho đến thế kỷ 21 này cách Phật quá lâu, sáu điều cần thiết Phật dạy cho một KHẮT SĨ, người ta cố ý quên hết, phủi sạch ! Hầu hết đệ tử Phật ngày nay, vào chùa vào viện : Học viện, tu viện, thiền viện... mà không thích mình là KHẮT SĨ. Có một thành phần chấp nhận bán rẻ nhưn phẩm, cầm cố linh hồn miễn sao cho mình thành một SĨ KHÁC...! Họ sẵn sàng :

- 1) Trôi sao cũng được !
- 2) Dựa vào đất liền cho chắc, để được an thân
- 3) Lựa cồn bãi tập vào
- 4) Được người vớt càng hoan nghinh thỏa lòng mong đợi...
- 5) Sa vào vùng nước xoáy, khỏi ra biển, có sao đâu !
- 6) Mực ruỗng, rã bèn thì khỏi trôi...!

Đó là loại gỗ mục, nó không cần trôi ra biển. KHẮT SĨ, không thích mình là KHẮT SĨ, bán thân, bán tâm, bán rẻ linh hồn để đổi lấy cho được một thứ SĨ KHÁC, có DANH, có LỢI, có CHỨC, có QUYỀN... Trước mắt “NGON” đấy ! Nhưng nhìn qua đạo nhữn... thì đã lệch hướng trôi... rồi !

Tham Thiên 27

MỘNG ĐẸP KHÔNG THÀNH

*(Tặng bạn bốn phương
thay lời Mái Cỏ Trước Sân)*

*Tròn kiếp sống, tôi bán vui cho kẻ khác
Mấy mươi năm tôi mới nhìn lại chính mình
Tự nhủ lòng: Tài, tình, tiền, sự nghiệp, công danh
Người phàm tục, mấy ai dám không mơ ước ?
Mê sự nghiệp, như cuồng si tôi mất gốc
Ái sắc thanh, tôi trở thành miệt tổ khinh tông
Trước Phật đài, soi rọi tận đáy lòng
Tôi tự hỏi : Vì đâu tôi mất chất ?
Vì tham vọng : Sắc, thanh, danh tuyệt kỹ
Tôi quên tôi, tôi hóa thành kẻ đổi trắng thay đen
Trở trâu thay ! Mơng đẹp chẳng lâu bền
Đổi cuộc diện, quỷ vô thường cướp đời tôi khi
đang say mộng đẹp !*

Đôi Tà Dương, 03/8/2009
13 tháng 6 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Mộng đẹp không thành, lại cũng là đối tượng thiên cho người Phật tử tại gia quán chiếu... Đệ tử xuất gia, qua nhãn quang của người KHẮT SĨ có thật học, thật tu vừa nghe “chưa nói chi chi đã hiểu rồi”...!

Mộng đẹp, ai cũng muốn xây, nhưng thành hay không ? Được đến mức độ nào ? Còn do...thiên lý !...

Mái Cỏ Trước Sân là nghệ sĩ thiên tài trong làng Ca Nhạc Sĩ. Ông ta đã vì: Tài, tình, tiền, sự nghiệp, công danh, ông nở lòng khinh miệt giống nòi, qua hành động “đổi trắng thay đen” chỉ vì cuồng si thanh... sắc...

Đời đã vậy... Đạo cũng chẳng loại trừ. Hiếu trung tiết nghĩa... kính Phật trọng đấng tu, hướng một chiều về giác ngộ giải thoát, ẩn tích mai danh, âm thầm phục vụ chánh pháp, có ! Nhưng cũng không thiếu thành phần người gọi là tu hành mà rất sợ người đời gọi mình là KHẮT SĨ. Rất thèm thường một thứ SĨ KHÁC, họ háo hức sự nghiệp, công danh, chức tước, uy quyền... mà không hề “nhìn lại chính mình”. Áo tưởng tượng lai quá mạnh, họ quên rằng :

... “*Nếu mộng không thành thì sao...?*”

Tham Thiên 28

NHỚN TÌNH...!

*(Phóng tác theo phim truyền hình Trung Quốc
"Chu Nguyên Chương" vua đời nhà Minh)*

Ai đúc kết câu: Tâm sâu bạch phát.

Rõ là hay mà ít kẻ hiểu và đồng tình

Lưu Bá Ôn⁽¹⁾, Lý Tương Quốc⁽²⁾, Tể Tướng Hồ Công⁽³⁾.

Tóc bạc phều, khi tuổi sáu mươi hai mà lấm cẳm..!

Mùi phú quý, sản sinh nhưn tâm gian ác

Chất công danh, tàn hại ý chí trung lương

***Phận gia nô, họ sống chung: Bằng mặt chẳng bằng
lòng!***

***Tuồng tri kỷ, đãi bôi nhau với cung cách: Tâm xà
khẩu Phật!***

Đôi Tà Dương, 08/8/2009
14 tháng 6 Kỷ Sửu

⁽¹⁾ Lưu Bá Ôn: làm chức Quàng Văn quán học sĩ, dưới triều nhà Minh. Tóc bạc vì quá "tâm sâu". Ông được chết âm thầm dưới nắm mộ cô đơn nơi cố quận

⁽²⁾ Lý tướng quốc: Tức Lý Thiện Trường. Tóc cũng bạc phều vì quá nhiều mưu sĩ. Được trí lão về quê, sau đó bị tru di cử tộc.

⁽³⁾ Hồ Công: Tức Tướng Quốc Hồ Duy Dung, một bề tôi túc trí đa mưu, thâm độc có thừa. Âm mưu tạo phản, bị tội chết đang độ tuổi huy hoàng!

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Xem phim truyện truyền hình Trung quốc “Chu Nguyên Chương”, với Thiền sư, nó không là trò giải trí nữa mà hóa ra thành một “đối tượng thiền”.

Chu Nguyên Chương tru di cứu tộc quan tể tướng tin quý của mình là Lý Thiệu Trường. Chu Nguyên Chương còn giết hơn bốn vạn “kiêu binh hãn tướng” của triều đình mình, những người mà khi hoạn nạn từng chung lưng đấu cật, sanh tử có nhau... Lưu Bá Ôn, một trung thần túc trí đa mưu... sống trọn kiếp với tổ quốc Minh triều, từng đêm... tâm sâu bạch phát.

Đọc thơ NHƠN TÌNH suy gẫm như tình là thế đấy. Nhưng rồi phải thiền ngay lập tức rằng : Đây là “TAM GIỚI THIÊN” cũng gọi là “TỤC ĐẾ THIÊN” hay “HỮU VI THIÊN”. Tục đế thiên... soi rọi biết thế gian. Chơn đế thiên thấu suốt hết việc của ba đời mười phương Hữu vi, Vô vi, thế giới...

Tuồng tích sân khấu, rút gọn vở trường kịch xã hội, vở trường kịch xã hội diễn xuất đều đều những gì đã có đang có và sẽ có sâu, sau bức màn nhưng mâu nhiệm của vũ trụ nhân sinh.

Ai là người ưu thế mãi mãi, có bầu nhiệt huyết với trời mây non nước, hãy từ từ... xem !

Thiền đi ! Thiền nữa, thiền mãi, vạn pháp, vũ trụ diễn biến... vô cùng !...

Tham Thiên 29

NGẮM SAO KHUYA

Pháp trần tồn tại 70 năm trong quá khứ, “Nhớ cha”

*Sao Hôm cách cái sao Mai
Nhìn trời ngắm cảnh lòng ai thoáng buồn !
Trập trùng đôi núi Tây nguyên
Đêm khuya lặng lẽ bốn bề mờ sương
Sao “Rua” đứng ngọ canh trường
Sao “Cày” đứng ty Nghiêm đường công phu
Tháng ngày giữ chặt đường tu
Nhớ thương đạo hạnh cha già sớm khuya
Nghìn thu ...vật đổi sao dời
Thân cha hiện hữu một trời PHÁP THÂN !
Cùng ai ? Tổ chuyện... xa gần ?
Sự trăm năm cũ như còn trinh nguyên...!*

Đôi Tà Dương, 23/8/2009
03 giờ 30 sáng mùng 04 tháng 7 Kỷ Sửu

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ký ức hiện lên, hồi tưởng dĩ vãng, dù tốt dù xấu dù vui dù buồn dù thương hay ghét... đều là một họ PHÁP TRẦN. Là Thiên giả hay một KHẮT SĨ tu giỏi, cắt đứt bỏ đi một cách dứt khoát.

Thơ NGẮM SAO KHUYA, thời điểm này, cảnh sắc này : Trời đất trắng sao, tiếng gà eo óc, tiếng chó sủa trắng... tôi lủi thủi nấu nước pha trà cúng Phật... cúng ông bà... tiền bối... Cụ thân sinh tôi thì... tụng... lễ bái... niệm... mỗi “thời” cả hai tiếng đồng hồ. Không phải chỉ thời khuya bốn giờ sáng... mà còn... “ngọ, đậu, tuất” trong ngày ! Tôi thì “ngán” muốn chết ! Nhưng đâu dám không tuân !... Cha mà !...

Hồi tưởng chuyện dĩ vãng 70 năm qua trong quá khứ, sự việc hiện ra trong... trí... trong tâm... như vẫn còn nguyên, như in trước mắt...

Hồi còn tại thế, đức Phật dạy cho các hàng đệ tử : Điều đó chẳng có hay ho gì. Đó là bóng dáng tiền trần, nó là PHÁP TRẦN, tai hại của nó nguy hơn sắc, thanh, hương, vị...

Thương cha thương mẹ, nhớ tưởng... ông bà..., nên nhớ, nên biết : Những thân nhân quyến thuộc của mình... giờ đây đang hiện hữu MỘT TRỜI PHÁP THÂN. Đó là chánh niệm của người đệ tử Phật xuất gia cũng như tại gia !

Tham Thiên 30

SẮC TÂM DUYÊN HỢP

- *Sanh từ đâu đến?*
- *Chết đi về đâu?*

Ngũ Ấm duyên sanh : Sắc cộng Tâm

SẮC TÂM vô ngã tự thiên chân

Diệt : Ly – Sanh : Hợp theo duyên hiện !

Ẩn hiển⁽¹⁾ cùng chung thể PHÁP THÂN⁽²⁾.

Đôi Tà Dương, 25/8/2009
Mùng 06 tháng 7 Kỷ Sửu

⁽¹⁾ - Thân ngũ ấm hiện hữu = Hiện

- Thân ngũ ấm chết mất = Ẩn

⁽²⁾ Pháp thân = Biến nhất thiết xứ

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Ngũ uẩn thân là một thể hòa hợp SẮC và TÂM. Sắc không thật, Tâm hoàn toàn rỗng... Thế cho nên gọi thân này là “THÂN NGŨ ẤM” hay “THÂN TỬ ĐẠI” đó chưa phải là lời nói “thật” của Như Lai ! Bởi vì, Như Lai đã xác nhận thẳng thừng rằng : “Như Lai vô số phương tiện” !

Hiểu rằng : Một kiếp như sinh chỉ là sự nương gá hòa hợp THẤT ĐẠI mà thành... Đó là chỗ Như Lai sắp khai thị...

Thất đại : Địa, Thủy, Hỏa, Phong, Không, Kiến, Thức. Thất đại hòa hợp gọi là SANH. Thất đại ly tán gọi là DIỆT.

SANH DIỆT chỉ là sự ẨN hay HIỂN. Sanh một người, một vật, thể PHÁP THÂN không vơi, không hao mòn mất tí ti nào. Diệt mất một người, một vật trả về... thể pháp thân cũng không “DÔI” thêm tơ tóc...

Đó là giáo nghĩa “Sắc chẳng khác không, không chẳng khác sắc ! Sắc là không, không là sắc”...!

Thảo nào Thiên sư Huyền Giác nói : “Ngũ uẩn phù hư không khứ lai...” “Kỷ hồi tử, kỷ hồi sinh, sinh tử du du vô định chỉ...” thì ra có gì đáng sợ hãi lắm đâu !

Hãy tập : XEM THƯỜNG !...

LỜI NÓI SAU

NGÓN TAY CHỈ TRẮNG, nếu được người hết lòng chỉ và khéo léo chỉ, thì những người nhìn xem trắng không những thấy được mặt trăng thôi mà còn thấy được cả thiên hà... tinh tú... cả trời xanh mây bạc...

NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 1, nhằm mục đích là CHƠI. Chơi mọt mọt, đơn sơ, giản dị, không có dụng lòng, thì đâu có ý hết lòng !... Nhưng khi ngón tay chỉ trắng in ra, có những pháp lữ, thiện hữu tri thức họ bảo Thơ của Như Huyền Thiên Sư không phải TÌNH THƠ, hay LÃNG MẠN THƠ ! Vì khi đọc thơ chẳng gọi được chút TÌNH : ... yêu... thương... nhưng nhớ...! Vậy nên gọi loại thơ này là THIÊN THƠ...

THIÊN THƠ, nói nôm na là thơ hướng dẫn tu thiên... Thấy có cái lý, vui vui ấy, và nhằm tặng cho được thêm nhiều người, lần tái bản này Như Huyền Thiên Sư vận dụng một chút lòng, viết thêm phần TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG với hy vọng nhỏ nhen : Ai đọc sẽ thấy thêm một ít tinh tú trong dải thiên hà... và trời mây còn thêm thanh vô tận ấy...!

Kỷ niệm sinh nhật lần thứ 83

Viết tại Liễu Liễu Đường
Mùng 1 tháng 3 năm Canh Dần
14/04/2010
NHƯ HUYỄN THIÊN SƯ

MỤC LỤC

1. Tựa	Trang 5
2. Tham thiên 1: Cao nguyên tịch cảnh	7
3. Tham thiên 2: Canh khuya trăng sáng	9
4. Tham thiên 3: Trăng mọc lúc canh ba	11
5. Tham thiên 4: Thân phận bò tơ	13
6. Tham thiên 5: Tết đoàn ngộ	15
7. Tham thiên 6: Đoàn ngộ ăn bắp	17
8. Tham thiên 7: Đoàn ngộ ăn bánh xèo	19
9. Tham thiên 8: Trà dư tự tếu	21
10. Tham thiên 9: Thua	23
11. Tham thiên 10: An lạc	25
12. Tham thiên 11: Dục vọng	27
13. Tham thiên 12: Đốn gậy	29
14. Tham thiên 13: Trông xa	31
15. Tham thiên 14: Rấn	33
16. Tham thiên 15: Nín	35
17. Tham thiên 16: Ly ngôn	37

18. Tham thiên 17: Chơi rừng	39
19. Tham thiên 18: Không chắc của ta	41
20. Tham thiên 19: Thọ	43
21. Tham thiên 20: Tình thương rơi rớt	45
22. Tham thiên 21: Tôi và ta	47
23. Tham thiên 22: Vốn vậy	49
24. Tham thiên 23: Hờn thua	51
25. Tham thiên 24: Kiếp nhân sinh	53
26. Tham thiên 25: Gỗ tốt trôi sông	55
27. Tham thiên 26: Gỗ mục trôi sông	57
28. Tham thiên 27: Mộng đẹp không thành	59
29. Tham thiên 28: Nhơn tình	61
30. Tham thiên 29: Ngắm sao khuya	63
31. Tham thiên 30: Sắc tâm duyên hợp	65
32. Lời nói sau	67

GIÁO TRÌNH HƯỚNG DẪN TU HỌC TỪ XA

THƠ

TRỰC CHỈ ĐỀ CƯƠNG

Do Hòa Thượng THÍCH TỬ THÔNG

Hiệu. NHƯ HUYỄN THIÊN SƯ

Biên soạn

ĐÃ XUẤT BẢN :

- 1) NHƯ HUYỄN THIÊN SƯ THI TẬP
Trực chỉ đề cương
- 2) NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 1
- 3) NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 2
Trực chỉ đề cương..... (Tái bản lần 1)
- 4) NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 3
Trực chỉ đề cương
- 5) NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 1
(Tái bản lần 1)
Thêm phần : Trực chỉ đề cương

SẼ XUẤT BẢN :

- 1) NGÓN TAY CHỈ TRẮNG 4
Trực chỉ đề cương